

Cristina FIDE

5. Visand despre corporalitate

Grup 5.1 vis in vis

Eram in visul grupului 5.2 cand am aflat ca visarea mea poate continua pentru grupul 5.1. Lumea mea mica, maniera personala limitativa a fost coplesita de scindare. Apareau vechi reactii ce influențau percepția prezentului, distorsionată, umbrită de condiționarea trecută, credinte, prejudecăți. Aceasta trairea infantila confruntata simultan cu intruziunile interne si externe a simtit sa se apere, somaticul oferindu-mi scapare de propriile conflicte, prin vomă. M-am simtit fragmentată în atât de multe particule si risipita pretutindeni in aceasta transcendere catre experienta sinelui, a abandonarii uniunii fantasmatică a parintilor intr-o noua relatie de obiect, a fuziunii si pastrarii identitatii separate, a disocierii experientei simultane vis 5.2, vis in vis 5.1. Cautand un sens în acest aparent nonsens, intuitiv aleg sa fiu purtata de povestea care a venit spre

mine si sa ma las ghidata de acel moment unde spiritul universului deschidea o noua viziune, o dimensiune transformatoare a propriei persoane, tesatoarea unui mare vis comun 5.

Imi amintesc ca inainte să împlinesc un vis, totdeauna sufletul lumii hotaraste sa puna la incercare tot ce visătorul a învățat pe parcurs, lecțiile drumului. Moment cheie in care cei mai multi renunta, numit in limbajul deșertului: "să mori de sete când curmale au apărut la orizont". Aleg ca un nebun, cu taine in care nu patrunde lumina, cu intrebari si indoieli, cu momente de opacitate sau transparenta mai degraba sa șterg deosebirea dintre imaginație și realitate exterioară, dintre dorință și împlinirea ei decat sa ma impotrivesc întrepătrunderii celor două lumi. Las sa circule acest fluid al vieții psihice, oferind propriului sine celuiilalt, universului.

Ce sunt eu in univers, in lume sau in altul ? Care este expresia naturii mele ? Ceea ce își lasă amprenta pe relația eu-lume este modul de a gândi corpul și locul

fiintei în relația cu acest trup. Felul în care ne trăim corpul povesteste despre natura relației sale cu ceilalți. Acest corpul fatetat care își dobândește baza structurii sale psihice din relația primară maternală, acest corp pulsional al adolescentin cu perturbarile propriiei imagini și culpabilității. Uneori un corp nevrotic creând simptome și alterare în relație, datorită fantasmelor refulate ale corpului erogen, alteori un corp psihotic ce nu mai diferențiază ființa de celălalt, cu interrelații ce risca să devină confuze, înspăimântătoare. Acest corp bantuit, traumatizat, în întunericul conștiinței, prizonier al experiențelor reale, al atemporalității, ce strigă mut și asteaptă reîntoarcerea către drumul pierdut al integrării, vindecării.

“Corpul nu minte” (F.Ruppert), sursura, șopteste. Dincolo de nuanțele lui rămâne ca un flux de vibrații, oferind experiența vie tangibilă a realității impermanentei în noi înșine, o oglindă în care viața evoluează sculptând în lutul materiei. El nu este o entitate finită, neschimbătoare ci un proces curgând de

la un moment la altul, un flux progresiv, un continuu de devenire ca si însuși universul aflat într-o stare constantă de apariție și dispariție.

Fiecare dintre noi este un visator prin care curge forta vietii si face din visul sau o creatie. Acest vis nascut din spirit, din integritatea noastra, absolut autentic, desi o poveste a individualitatii, trece prin noi toti cu aceeași semnificație comuna, a unității inimilor noastre.

In aceasta rezonanta si viziune impartasita reciproc sa ne abandonam visarii...